

Chương 03

H H i a tay v y Ng c B ch, anh ã nh n ra cô ngay phút u tiên. B l ng th t dây to b n màu nâu có hình con th tr c b ng c a cô gây cho anh s chú ý. Cô em h v n nh ngày nào, thông minh, xinh p y ngh ch ng m, ch ti tr ng l n này v n c r i anh không qua b nh n a. N u không, anh s làm mai Ng c B ch cho m t ng i b n có nhi u cá tính gi ng nh cô.

Sau khi làm th t c, H H i cùng m i ng i len xe v nhà.

Ng c B ch li n tho ng:

- Anh p trai n n i em không nh n ra anh n a.
- Còn em xinh n n i anh v a nhìn th y là bi t ngay cô em h c a mình.

H H i ch m v phía tr c:

- Chú thím v n m nh kho , công vi c n nh ch ?
- V n bình th ng. - Ông Cao Bình tr l i - Tuy nhiên chú mu n con h c xong r i v , nghêu ngao bên ó làm gì. Bi t bao nhiêu vi c ang c n bàn tay c a con.

H H i c i t i:

- Nh v y là con có t d ng võ r i.

Bà Tuy t chen vào:

- Con ráng mà theo ng lên làm giám c. Nhà này h ng nghi p không gi ng nhau nên cháu h m i có i u ki n nh th .

Câu nói có m t chút gì ó xách mé mà H H i không nh n ra. Anh quay sang Th Phan:

- Ch c anh ang nghiên c u m t v n nào ó quan tr ng l m, cho nên tôi th y anh có chút c ng th ng.

Th Phan g t u:

- C u nói úng ó.
- Anh hay th t! Trên th ng tr ng u tranh nhau m m, th mà anh v n bình chân nh v i.
- Ch ng ph i m i ng i theo m t ý t ng riêng ?

Ông Cao Bình chen vào:

- Làm bác s là m t công vi c cao c . Ngoài y thu t gi i ra, c n ph i chuyên tâm v i ngh , ph i nghiên c u h c h i. Th t ra, d ng r t quý cháu nh ng bi t làm sao c ngành c a d ng và cháu khác nhau.

Câu nói của ông Bình có vẻ như muốn gì thích sự ưa chuộng của H H i. Nhưng Th Phan cũng áp dụng những suy nghĩ:

- Đừng yên tâm đi! Cháu không hề ganh ghét với H H i. Làm kinh doanh mà nên nên như cậu là tốt.

Lý ra Th Phan không cần nói như vậy, nhưng trước sau gì anh cũng trả quan tâm của mình. Dù Tuy nhiên có nghĩ thế nào thì anh là cô con gái cũng nên không màng vào việc kinh doanh của ông Bình. Hơn nữa, dù có cách riêng, không muốn làm buồn lòng con cháu khi phải đi vào việc gì, bằng cách nào, kể chuyện mình.

Còn ông Bình thì không như thế, ông làm chuyện gì cũng nên tìm nhân tài trong lớp. Vì thế mà ông mới ào tới hai con gái như H H i và Pha Lê.

Xe về nhà, thì cứ ngỡ như sòng. Bây giờ Pha Lê phải đi thăm ba. Công việc có chút bận rộn, cần nhanh tay một chút.

Pha Lê không nghĩ H H i là ai. Mà anh là nhân vật quan trọng thế nào cũng không liên quan tới cô. Pha Lê xác định nhiệm vụ của mình là phải đi cho tốt và tiếp tục công việc lòng nguyện vọng.

Sau khi tìm ra, chính trang yêu thích, H H i bước ra phòng ngoài. Đó là một cô gái thanh mảnh, rất đáng yêu, sinh trung học. Tóc búp - bê, mặc chiếc áo thun trắng, váy màu xanh đậm, chân cô cùng xinh xắn. Thấy anh nhìn mình nói có mang một chút âm hưởng của dân Hu hôm giờ nhìn báo tin.

Suốt buổi, Ngọc Bích nhìn anh luôn mỉm cười, còn anh thì toàn trêu chọc. Pha Lê vẫn vẫn vẫn. Cô thấy anh chàng "n" tàn xác pháo. Mọi lúc nhìn lên, cô bắt gặp ánh mắt đáng tình của Th Phan. Nhưng thôi, hai người cùng cười xu n nh và cười ng ng ngại ngại cho hết câu chuyện của H H i.

Một tuần yên trôi qua, mọi người tiếp tục riêng tư phòng nên mấy khi có dịp gặp nhau. Trước đây, H H i như thím Ba nói về Pha Lê là anh chàng ngoài hoa viên.

H H i đứng trên ghế xích đu, nhìn về phía sau, một bóng dáng nhợt nhạt, một cô gái l l ng trên môi. Anh tin rằng Pha Lê không thể chấp khi anh tới, vì cậu không cho cậu gặp riêng này. Thấy anh Pha Lê nhìn con mèo, cô vẫn nhìn thấy anh là trở về phòng ngay.

Thím Ba hỏi vào:

- Sao con lại vô duyên? Chẳng phải cậu ta chỉ con ngoài hoa viên?

- Anh ta ng, mà con cũng phải nói một chút chi tiết này con hiểu. Thím Ba cũng có kêu con nữa nhé. Khi nào anh ta hỏi thì nói như vậy.

H H i tiếp tục nghĩ chuyện mình thì nghe anh trở lại quay vào hỏi thím Ba. Anh không tin là Pha Lê chấp, vì trước đây anh chưa bao giờ gặp.

H H i có v r nh rang, nên khi Pha Lê v a y xe i h c, anh ch t xu t hi n án ng tr c u xe.

- Anh g i em có chuy n gì?

Pha Lê ng i khi th y anh ta ì ra ó. Còn cô thì s tr h c.

Gi ng H H i ng t ngào, gây cho ng i i di n c m giác c tôn tr ng:

- Không có gì, anh ch mu n làm quen và giúp em, th thôi.

Cái nghiê n u c a anh ta l ch s không chê vào âu c. H H i hình nh xoáy vào cô. Cô c c s ng ng m trong m t anh. C ch ó làm cô b i r i và tìm cách thoái thác ngay.

- S p t i giờ em i h c r i.

H H i khoát tay, b o cô i.

- Không sao, r i mình còn g p nhau dài mà.

- Em i nha!

T d ng, Pha Lê th y m t khi b ng i khác chú ý, cô ã quen v i công vi c âm th m c a mình và ghét cái ki u nói nhi u nh v y. Nh ng bây gi anh ta không ph i là khách mà cô có th tr n tránh. Anh ta có th xu t hi n tr c m t cô b t k lúc nào.

Pha Lê không mu n i u v i Ng c B ch cho nên t t nh t cô tránh anh ta ngay t phút u tiên.

Cô c ng không mu n n i d i lá su t ngày ph i ra ngoài h c. Ch ng trìn c a cô v a m i hoàng thành. Tuy ch a l nh v n b ng, nh ng cô ã bi t c k t qu , và bây gi cô nh n th y mình c n trao d i sinh ng thêm. T d ng, cô nh n m y quy n sách dày c m c a Th Phan hay xem. Có l n cô li c qua th y toàn là ti ng Pháp. Th t ra, v n sinh ng c a cô c ng ph i t i. Cô ã c các x rên t nh , và cô r t say mê v n h c Pháp.

Pha Lê nh n th y, trong nhà này, cô ch có trao i c v i Th Phan, dù hi n t i anh không h bi t vi c h c c a cô, nh ng ít nh t tính cách c a Th Phan có th nói chuy n m t cách nghiê m túc c. Nh ng H H i thì không thích ngôi nhà này s ng yên l ng, h n ta cú thích um xùm lên và hay tranh lu n v i ông Bình. Quan ni m c a ông là mu n gây s chú ý c a các công ty n c ngoài, h u t vào. H H i thì luôn gi i thích m t l i và h i c a nó. Và chi u nay, nhà l i có ti c. Vì ã c thông báo tr c, nên Pha Lê, Th Phan và Ng c B ch u ph i có m t.

Th c n c nhân viên nhà hàng ph c v cùng v i r u ngo i t ti n. Nh ng ng i trong nhà ng lo t m t áo s mi tr ng có thêu m t cánh h ng trên c áo.

Ng c B ch xì m t ti ng r i chê ngay:

- Áo gì mà quê đ s ! - R i cô l i chú ý trang i m.

Th y Pha Lê i ngang qua cô, cô li n kêu l i:

- Này! L i ây ch d m cho m t chút ph n.

Pha Lê c i hi n:

- Em không quen. Ch c trang i m cho mình p là c.

Ng c B ch quay ph t l i ra v b c mình:

- Này! Không bi t thì làm cho bi t tao không r nh âu nh .

- D .

Pha Lê b sang phòng khách. Ng c B ch tr môi r i i ra phòng khách. H H i nhìn cô m m c i:

- Em c m hoa i! c a hàng hoa m i em t i ó.

Ng c B ch l c u:

- Sao anh không kêu ng i ta c m luôn.

- ! Anh âu có bi t.

Pha Lê nhìn nh ng cánh h ng xinh t i, cô c m lên m t cách di u dàng.

Ng c B ch h t hàm:

- Mà c m lên là ph i c m ó.

Pha Lê ch h i l i ch không ph n i:

- C m trong l này h ch ?

- .

Pha Lê nhìn bao quát c n phòng, r i cô c m dao lên c t t a nh ng cánh hoa dài, ng n khác nhau cho phù h p. Ch trong m i phút, l hoa ã hoàng thành m t cách duyên dáng.

H H i khen ngay.

- Em th t có khi u ó.

Pha Lê v i vàng thu d n nh ng m u th a và em c t dao vì ã có vài ng i khách l c t c kéo t i. Th t ra, cô không h c c m hoa, nh ng c ph các x ch ng bông ri t r i c ng bi t.

Khách n ông úc, có c khách n c ngoài. H d n theo c v con. Cùng m t lúc, H H i không sao d ch h t c, th là Th Phan và Pha Lê cùng ph i trò chuy n v i h .

Bu i t i hôm ó, Ng c B ch l i Pha Lê theo cô:

- Này! Có anh chàng này p trai d s , nh ng c ra d u, có cái tao hi u, có cái tao mù t t.

- Anh ta b gì à?

- B gì là b gì? - R i nh hi u ra, Ng c B ch v m nh vai Pha Lê m t cái au i ng - Mà ngh gì v y? Anh ta không ph i cãm mà ra d u, ch t i tao không bi t nói gì thôi.

Pha Lê b t c i, i theo Ng c B ch n ch anh chàng n . Qua vài câu xã giao, Pha Lê bi t ngôn ng c a anh la ti ng Pháp, nh ng vì công vi c nên anh ta s d ng ti ng Anh ng cho ti n. Cách d ch c a Pha Lê v a nhanh l i dí d m, khi n anh ta có nh ng tràng c i tho i mái.

Khi Pha Lê quay l i tìm Ng c B ch thì th y cô ã vào bàn ng i n v i m t thanh niên n m c sang tr ng. H nói chuy n tâm c n n i quên i c c đi n xung quanh.

Khi ng i khách cu i cùng ra v , Pha Lê nghe m i nh ôi chân. Múc v i tô xúp bong bóng cá, vô i v i ra v n hoa. Nh ng ng i ch a c bao lâu, cô c m th y ng t ng t dù khí tr i r t thoáng mát, vì n i ây không ch có m t mình cô. Có m t bóng tr ng ng tr c. Pha Lê nh n ra ngay:

- Anh Th Phan!

Anh ng d y i v phía cô:

- M t h t m t bu i t i yên l ng.

R i Th Phan nói nh tâm s :

- S d anh l u l i ch n này vì mu n lo cho dì Tuy t. B nh tim c a dì có th ch n ng b t k lúc nào. Dì i v i anh r t t t, tuy không h n là dì lo cho anh n h c, nh ng khi nào c n mà gia ình anh không th chu c p là dì s n sàng cho ngay. Vì th , anh r t quý th i gian. Nó chóng qua n n i anh ch a th y mình làm c gì.

Pha Lê ng c lên nhìn anh:

- Nh ng anh c n ph i th giã ch .

- úng là nh th . Nh ng th giã không có ngh a là ph i ôm m nh ng bu i t i c.

- Anh không thích ti c tùng à?

- ôi khi giao ti p c ng c n ph i có, nh ng ti c c a b n anh có tính cách khác, nh nhàn h n.

ám mây xám trôi qua, tr ng sáng h n m t chút d nhìn th y m t nhau. Pha Lê ý t ng i khép chân l i và xích ra m t chút khi ch t th y kho ng cách c a Th Phan r t g n v i mình.

- Em làm sao v y?

Th Phan ng c nhiên khi th y cô r t ý t . Pha Lê ã ng lên k t thúc câu chuy n

- Mai m t, em không tham gia nh ng bu i ti c nh th này n a. Em vào trong ây.

Th Phan nhìn theo cái dáng m nh kh nh c a Pha Lê trong im l ng. N i ây có hai cô gái nh ng l i có tính cách khác nhau. Ng c B ch thì n ào sôi n i, ru t ngoài da, th ng ai ghét ai th y là bi t li n và r t i t nhiên. Còn Pha Lê thì trái l i, cô có tính cách h n ng i. Khi ti p chuy n v i ai, cô không cho ng i ta oán ra cô ang ngh gì và th nào.

Không bi t đ ng Bình tìm ra cô bé này âu? Anh ch bi t m t i u là cô c nh n làm con nuôi c a gia ình này, c u tiên trong vi c h c sau này làm vi c cho công ty nhà. G c gác c a Pha Lê, cái ó còn thu c v bí m t.

Pha Lê v phòng. Nhìn lên bàn th y có m y th th c n th m ngon mà khi n y quá b n cô không th n c. Chi c mâm nh này c a nhà b p, ch c là do thím Ba em vào cho cô. Pha Lê n thêm hai chén nh r i thu đ n. Cô rón rén r a hai cái chén nh và đ n m y th n l i r i lên phòng. Nh ng ch m t lát sau, cô nghe khó ch u và ra ngoài ói h t. Không bi t có trúng gió hay trúng th c? N m m t lát, Pha Lê l i mò xu ng b p l y m t ít mu i cho vào mi ng ng m. ó là bài thu c c a ng i x a, cô làm th cho kh i ph i ánh th c ai, r i ng thi p i.

Khi Pha Lê th c đ y ã nghe trong phòng có ti ng lao xao. Hình nh có ai ó chích vào mông cô au i ng, nh ng Pha Lê nh c u quá không g ng đ y n i.

n chi u, Pha Lê có tr i đ y làm v sinh cá nhân. Cô nghe c h ng mình ng ng t, nh ng c ng ráng thay r i n m xu ng ng vùi.

Thím Ba vào phòng lay tay cô:

- Pha Lê! cô ng i đ y u ng h t l y s a này r i u ng thu c.

Pha Lê theo l i thím Ba. Thím Ba v a i có ti ng gõ c a. Th Phan b c vào. Anh l i s trán cô, r i l y o nhi t cho cô. Anh l y chi c gh ng i xu ng bên gi ng ân c n:

- Sao r i cô bé?

- Em ã h n r i.

- Sao không kêu anh ngay lúc ó?

- Em không dám.

- Ch t có ngày o. Em u ng th t nhi u n c vào và c g ng n cho l i s c.

R i Th Phan l y gi y vi t ghi cho Pha Lê s i n tho i đ i ng c a mình v i l i đ n dò:

- Nh có gì thì g i cho anh nhé

- Em cám n. Anh cho em g i ti n thu c .

Th Phan v a i quay l i nh n m t:

- Em nói cái gì?

- D ...

Pha Lê th y anh n i gi n nên không dám nhìn, cô cu i u ng i ngừng. Gi ng Th Phan l nh lũng không kém:

- Em ng quên anh là bác s trong cái nhà này. Anh có m t kho ng ti n c tr cho chi phí thu c men cho m i ng i trong gia ình. Có i u anh quan tâm t i em vì th y em t i nghi p, m t thân m t mình. Ngày nay anh i tr c nh ng c th c th m không yên. Nêu bi t s i n tho i c a em, anh ã tr c ti p nói chuy n r i. Anh ghét m y ng i khách sáo.

Th Phan n i m t h i dài r i b i.

Pha Lê có suy ngh . Th t ra, anh không ph i là ng i d g n. Tuy chung nhà nh ng hai ng i ít có đ p trò chuy n v i nhau. Pha Lê bi t mình không ph i, ch c là anh gi n r i và không t i th m cô n a âu.

Pha lê oán úng. M y ngày sau ó, thím Ba tr c ti p mang thu c và th c n n cho cô, nh ng Th Phan thì không th y t i.

M t tu n l ng l trôi qua, Pha Lê ã i h c tr l i. D o này, ông Cao Bình và H H i th ng xuyên v ng nhà nên Pha Lê c ng nghe bình yên ôi chút.

Tr a nay, Pha Lê v a i h c v ã nghe thím ba g i:

- Pha Lê! Con mang mâm c m này lên phòng Th Phan giùm thím i. - Thím Ba ng p ng ng - Bà nhà i nhà th ng m y b a nay, gi thì thím ph i vào trong ó.

Pha Lê b ng mâm c m i ngay. Cô c m th y h i h n vì s vô tình c a mình, trong nhà mà không bi t gì c . Pha Lê lên t ng trên, th y c a m nên không gõ, cô y vào.

- Anh dùng c m.

Th Phan v a thay áo xong, anh quay l i:

- M y b a nay sao em không n b nh vi n? M i ng i u có m t ch tr mình em. D ng Bình có v gi n ó.

- Em m i nghe thím Ba nói khi n y. Nh ng b nh vi n nào h anh?

- B nh vi n 175.

- Em không bi t ng i.

Th Phan ngã ng i trên gi ng có v m t m i. Pha Lê nhìn quanh tìm gh nh ng không th y. Th Phan hi u ngay, anh gi i thích:

- M y hôm nay dì Tuy t b nh, ng i nhà n th m nên l y gh sang bên ó h t.

Anh ch tay xu ng gi ng:

- Em ng i xu ng ây.

Pha Lê không dám c i, cô s anh gi n m t l n n a. Cô ngoan ngoãn ng i xu ng, ch ng dề cô l i ng anh nên v i nhích ra. Nh ng nhanh h n, Th Phan ôm choàng l y cô, cho ngã cái u xinh x n lên ng c mình:

- Gì mà s anh nh v y? - Th Phan vu t tóc cô, m t dỗi lên tr n nhà.

Pha Lê rung quá, cô p úng:

- Em ... em...

- Ch a bao gi nh th này ph i không?

- D .

- Ng i yên nh v y ầu có sao.

- D . Nh ng em c m th y có t i.

- Có t i ?

Th Phan b t ng i lên. Anh n ng m t cô, nhìn sâu vào ôi m t p nh m và ghé môi hôn nh lên trán, lên tóc, lên môi r i ôm ch t Pha Lê vào lòng:

- Em nghe đ ch u ch ?

Gi ng Phan Lê run r y:

- Nh ng t i sao anh ph i làm nh v y?

Th Phan im l ng. M t câu h i th t khó tr l i. N u nói anh yêu Pha Lê thì không úng. Hai ng i tu i tác quá chênh l ch. Ng i yêu ph i là ng i b n ng hành c a anh su t i, nh ng Phan Lê thì không bi t gì h t, và anh c ng không bi t cô t ầu t i. Nh ng không hi u sao s xu t hi n c a cô làm lòng anh không bình yên chút nào. ầu ầu ph i là l n u tiên anh ti p xúc v i m t cô gái, nh ng nh ng cu c tình i qua u không có c m giác nh v y. C m giác mu n chi m l y cô, c tôn, s h u thân xác trinh nguyên c a cô.

Pha Lê v n n m yên ngoan ngoãn trong lòng anh. M t mùi h ng d u dàng to nh t chân tóc, t làn da th m s a c a cô. Th Phan ch t ng d y, khoá c a l i. Pha Lê ng i lên nhìn anh. Không bi t anh nh làm gì mà b t ền sáng nh th ? Nh ng ch trong m t giây, cô l i n m yên trong vòng tay m áp c a anh. M t lu ng i n ch y đ c s ng l ng theo cái vu t ve m i lúc m t đ n đ p h n t n i anh. ôi môi gi c m c a Pha Lê b ạnh nu t t ng ch p r i l n xu ng chi c c thon th . Bàn tay anh, ôi môi anh v n m lên t ng h i. Pha Lê có c m giác nh mình c th ng yêu, c nâng niu, tôn tr ng, cu i cùng m t thân hình tuy t tác v i làn da nõn nà ã phô bày tr c m t anh trong m t t th s n sàng dâng hi n.

B ng nhiên có ti ng chuông i n tho i reo vang. Th Phan t t máy. R i có ti ng chân đ n đ p trên dẫy hành lang. Ti ng c a Ng c B ch:

- Anh Phan! M em th không c n a, ch t lâm sàng. Anh mau t i xem giùm. Ng gì mà đ v y. Ch c ph i kêu anh H i lên kêu giùm quá. Làm nh c a ki ng không nghe.

Pha Lê h t ho ng b t ng i lên, cô m c th t nhanh r i ng nép mình run r y vào c a phòng.

Th Phan hôn v i cô m t cái, anh thay áo r i nói nhanh:

- Anh không khoá c a, em ch i u i r i t t xu ng sau nhé! Không có gì âu. Th t là không úng lúc.

Pha Lê ng i trong phòng t m cô ro cho n khi ngôi nhà v ng l ng tr l i, cô m i ch i tóc r i bê mâm c m xu ng. May quá! Nhà không có ai. Ch có anh Phú tài x ng i tay lái, ch Th Phan xu ng ch i. Nh ng Th Phan không bi t i u ó, anh v i leo lên chi c mô tô c a mình lao th t nhanh.

Th y Pha Lê nhìn theo, Phú Gia n bên cô:

-Này, cô gái xinh p ! ng ph i lòng anh chàng bác s ó, không t t cho cô âu. Anh ta cái dáng nghiêm ngh , nh ng m t b c ra ngoài là có hàng tá b , n i ti ng là Phan “ u” ó em. H H i i ch i g p hoài nh ng nó không mu n l t t y anh ta. trong nhà này, chuy n c a ai ng i n y bi t thôi. H n n a, anh ta tuyên b là không c n tr vì c làm n c a H H i nên nó cho qua. - Anh ta c i kh y - Nói chung là h r t th o n.

Pha Lê không mu n nghe, cô nhìn Phú Gia l c u:

- Nói x u sau l ng ng i ta là x u ó, anh Phú.

Phú Gia không có v gì là t ái sau l i phê bình c a Pha Lê. Anh ta khoanh tay nhìn cô nh mu n thách th c:

- Th t ra tôi, có nhi m v khác trong gia ình này, là b o v cô, nh c nh cô. Cô ngh l i mà xem, tôi không có ng l c nào nói x u gã Phan c . Ch s cô ch a ra i nên d b l m thôi.

Th y Phú Gia nói có lý, nh ng Pha Lê v n ch a hoàn h n tr l i.

- Anh nói ch “h ” là ý mu n ch ai?

- Bà Tuy t và Th Phan. Hai ng i ó ch th y ng m ng m nh ng c h i vô cùng.

Cái cách c a Pha Lê là mu n nghe chuy n v Th Phan, n u không quan tâm n ng i ó, cô ã không h i nh v y. B t ch t, m t ý ngh v a v lên trong u Phú Gia, nên anh lãng qua chuy n khác:

- Cô v phòng ng m t chút i, r i a t i b nh vi n th m bà ch cho ph i phép. Cô nh suy ngh l i tôi nói. Hã y tin ó là s th t mà phòng thân. Dù sao cô c ng không th quay v cô nhi vi n c n a. Cô ã chính th c nh p h kh u n i ngôi nhà này r i.

Pha Lê g t u:

- Tôi bi t mà.

Pha Lê v phồng, cô nh l i chuy n lúc nãy y nh nh m . Nh ng nghe Phú Gia nói v anh ta, cô l i nghe chán n n vô cùng. N u nh anh ta chỉ m c cô r i mà b i nh th thì cô bi t ph i làm sao. Tìm anh ta b t n ? Hay là b t anh ta ph i c i cô? Ch c cô không s ng n i vì u t c quá.

T nhiên cô nghe l m gi ng tr c s y u hèn c a mình ng i ta l i d ng. Tuy nhiên, Pha Lê nghe b i r i vì m t th tình c m nào ó l i chen vào lòng. N c m t a ra, Pha Lê thi p d n trong gi c ng m t nh c cho n t i.